

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๓๐/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดนครราชสีมา
ศาลปกครองสงขลา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นเอกชนด้วยกันว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่ดิน น.ส. ๓ ก. ยื่นขออนุญาตออกโฉนดที่ดิน ต่อจำเลยที่ ๑ แต่จำเลยที่ ๑ ออกโฉนดที่ดินให้จำเลยที่ ๓ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินของโจทก์ครึ่งแปลง ทั้งไม่แจ้งการระวางชี้แนวเขตให้โจทก์ทราบ การรังวัดสอบเขตที่ดินผิดพลาดและการนำชี้ที่ดินไม่สุจริต ขอให้เพิกถอนโฉนดที่ดินและออกโฉนดที่ดินให้โจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การในทำนองเดียวกันว่า ออกโฉนดที่ดินโดยชอบแล้ว จำเลยที่ ๓ ให้การว่า การนำชี้และรังวัดออกโฉนดที่ดินกระทำโดยสุจริต ไม่ได้นำชี้รังวัดทับที่ดินของโจทก์ การออกโฉนดที่ดินถูกต้องตามกฎหมายแล้ว เห็นว่า คดีนี้ เป็นคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของโจทก์ จึงเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม